

rozhodčího soudu uznati i pro přítomný spor a námitka nepřislusnosti dovolaného řádného soudu je opodstatněna.

Sdíletí opačný názor rekursního soudu nelze ani proto, že by při platnosti tohoto názoru bylo možno ustanovení o rozhodčím soudu obcházet. Pojištěnec, aby se vyhnul rozhodčímu soudu, zaplatil by, co platiti náleží pokladně, a zjednal by si tak příslusnosti řádného soudu. Tím byla by však smlouva jednostranně rušena a mařen účel ustanovení smlouvy o rozhodčím soudě.

Co se týče stanoviska žalobcova, že prý ustanovením stanov o rozhodčím soudě není vázán, protože mu nebyly stanovy doručeny a on o dotyčném jejich ustanovení nevěděl, jest jen tolik uvést, že přistoupením za člena se podrobil stanovám a na něm bylo, aby si jejich znalost zjednal.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu v Brně ze 16. prosince 1925 č. j. R I 1018/25-1. —t.

Do usnesení rekursního soudu, jímž bylo zrušeno usnesení soudu exekučního zrušující exekuci podle § 251 č. 1 a 5 ex. ř., lze podat revisní stížnost jen za podmínek § 527, odst. II. c. ř. s.

Rekursní soud vyhověv rekursu vymáhajícího věřitele zrušil usnesení soudu I. stolice, jímž byla zrušena exekuce podle § 251 č. 1 a 5 ex. ř., a nařídil soudu prvému, aby doplně řízení dále jednal a znovu rozhodl.

Revisní rekurs byl nejvyšším soudem o d m í t n u t z těchto důvodů:

Ježto doplnění řízení bude vyžadovati jednání se stranami o skutkových okolnostech, které mají býti vyšetřeny, a o průvodech je doličujících, byl by dovolací rekurs přípustným jen, kdyby napadenému usnesení byla vyhrazena právní moc (§ 527 odst. II. c. ř. s. a § 78 ex. ř.). Takové doložky však rozhodnutí rekursního soudu nemá, proto byl dovolací rekurs jako nepřípustný odmítnut (§ 523 c. ř. s. a § 78 ex. ř.), když neučinil tak již soud I. stolice.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 2. prosince 1925 č. j. R I 1003/25. Dr. Grešl.